

ת"פ 19695/12/12 - מדינת ישראל נגד יוסף אלוש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19695-12-12 מדינת ישראל נ' אלוש
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
	ע"י עו"ד קרין בן סימון
	נגד
הנאשם	יוסף אלוש
	ע"י עו"ד גלעד כצמן

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל חמישה אישומים ושמונה נספחים.
האישום הראשון הוא הרישום העיקרי מייחס לנאשם עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. מוסכם על הצדדים כי החל משנת 1983 עבד הנאשם בחנות אורטופדיה ברחוב סוקולוב 78 בהרצליה. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום נקראה החנות "אל-יה אורטופדיה" (להלן: "המכון").
3. התביעה טוענת כי במהלך השנים הוחלפו שמותיו ובעליו של המכון. הנאשם שהיה הבעלים בחלק מהתקופה, נותר לעבוד, כמנהל מקצועי ואחראי על הטיפול בלקוחות והתאמת אביזרים אורטופדיים ללקוחות. הוא גם עבד מול ספקים וטיפל בחשבונות הבנק של המכון.
4. מוסכם על הצדדים כי קופת החולים שירותי בריאות כללית (להלן: "הקופה") מעניקה לחבריה החזר כספי בגין רכישת אביזרים אורטופדיים המאושרים על ידה שנקנו במכוני הסדר. לכל אביזר מאושר על ידי הקופה ניתן מספר קטלוגי (להלן: "מק"ט").

5. על מנת לקבל את ההחזר על חבר הקופה לפעול כמפורט להלן:
- א. להצטייד בהפנייה מרופא מטפל לקבלת אביזר אורטופדי.
 - ב. לרכוש את האביזר על פי מק"ט ממכון מאושר.
 - ג. לקבל חשבונית בה צוין שם האביזר, המק"ט וסכום הרכישה.
 - ד. לפנות לאגף התביעה של הקופה בצירוף חשבונית והפניית הרופא.
6. אם כל התנאים מולאו כנדרש הקופה מעבירה לחשבון הלקוח 85% מסכום החשבונית.
7. התביעה טוענת כי במהלך שנת 2008 ועד מחצית 2009 (להלן "התקופה הרלוונטית") הציע הנאשם למכירה מוצרים אורטופדיים מאושרים שונים שערכם נע בין 4,435 ש"ח ל-7,940 ש"ח.
8. הקופה אישרה את המוצרים האמורים והעבירה החזרים כספיים בגין רכישת מוצרים אלה. התביעה טוענת כי בתקופה הרלוונטית מסר הנאשם, או מי מטעמו, על דעתו והנחייתו, חשבוניות בסך כולל של 1,333,734 ש"ח ללקוחות הקופה אשר החזיקו בהפניות מטעם רופאי הקופה.
9. על החשבוניות נרשם בכזב כי מדובר במק"טים של מוצרים מאושרים כמפורט להלן.
- א. 34 חשבוניות בגין רכישת מוצר 5009 בסך כולל של 150,427 ש"ח.
 - ב. 57 חשבוניות בגין רכישת מוצר 9642 בסך כולל של 481,881 ש"ח.
 - ג. 58 חשבוניות בגין רכישת מוצר 4076 בסך כולל של 369,006 ש"ח.
 - ד. 11 חשבוניות בגין רכישת מוצר 4110 בסך כולל של 47,470 ש"ח.
 - ה. 31 חשבוניות בגין רכישת מוצר 4027 בסך כולל של 133,112.
 - ו. 26 חשבוניות בגין רכישת מוצר 4028 בסך כולל של 88,318 ש"ח.
 - ז. 8 חשבוניות בגין רכישת מוצר 4108 בסך כולל של 63,520 ש"ח.
10. ללקוחות לא נמסרו המוצרים שהמק"ט שלהם צוין בחשבונית. אלה מוצרים זולים יותר לעיתים ללא ידיעת הלקוח במקרים אחרים נמסרו ללקוחות הקופה זיכוי בגובה 85% מערך חשבונית העסקה. היו מקרים בהם הקופה לא אישרה את הבקשה לקבלת החזר בגין החשבונית הכוזבת.

11. התביעה טוענת כי במעשיו שפורטו לעיל, קיבל הנאשם מהקופה סכום של 809,980 ש"ח וניסה לקבל במרמה סכום נוסף של 314,091 ש"ח.
12. העסקאות נשוא כתב האישום פורטו בנספחים לכתב האישום.
13. האישום השני מתייחס ליחסים כספיים שהתנהלו בין הנאשם ליוסף ענו החל מחודש נובמבר 2008. יוסף ענו מסר לנאשם שיקים קצרי מועד וקיבל מהנאשם שיקים שמועד פירעונם מאוחר יותר. יוסף ענו קיבל מהנאשם ריביות בגין מסירת השיקים הנ"ל.
14. התביעה טוענת כי באותה תקופה החזיק הנאשם ב-14 שיקים גנובים, כשהיה לו חשד סביר כי הם גנובים. התביעה טוענת עוד כי באותה תקופה הנאשם זייף 13 שיקים, אשר חלקם גנובים, בכך שהטביע עליהם במקום המיועד למוטב, חותמת של חברות שונות פיקטיביות.
15. התביעה טוענת כי בינואר 2010 סיפק הנאשם מוצר אורטופדי לגבי ציונה כרמי ילדת 1940 מרותקת לכסא גלגלים ובמועד אספקת המוצר נטל ממנה פנקס שיקים ללא הסכמתה.
- בהמשך זייף הנאשם 3 שיקים מתוך הפנקס הגנוב בכך שרשם בכל שיק, סכום במלל ובספרות, תאריך וחתימה הנחזית להיות חתימתה של ציונה בסך כולל של 83,490 ש"ח.
16. הנאשם מסר ליוסף ענו את השיקים הגנובים והמזוייפים בסכום כולל של 395,640 ש"ח במטרה לקבל במרמה באמצעותם שיקים קצרי מועד. הנאשם טען בפני ענו כי השיקים מקורם בלקוחות עמם עובד ובלקוחות בתי אבות להם סיפק שירותים.
17. בגין האישום השני מיוחסות לנאשם עבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב (ריבוי עבירות) לפי סעיף 413 לחוק, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר (ריבוי עבירות) עבירה לפי סעיף 418 לחוק. גניבה עבירה לפי סעיף 384 לחוק, שימוש במסמך מזויף (ריבוי עבירות). עבירה לפי סעיף 420 לחוק וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות). עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק.
18. באישום השלישי טוענת התביעה כי עובר ל-1.5.2009 זייף הנאשם שיק מחשבונו של הוריו, אלוש שמעון ומזל בסך 44,000 ש"ח בכך שרשם את הסכום וחתם עליו. ב-1.5.09 קיבל הנאשם במרמה ממרדכי אוזן סך של 45,000 ש"ח תמורת השיק הנ"ל.
- מר אוזן ניסה לפדות את השיק בתחילת שנת 2010 אך השיק לא כובד על ידי הבנק.
19. בגין אישום זה מיוחסות לנאשם עבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר עבירה לפי סעיף 418

לחוק, שימוש במסמך מזויף עבירה לפי סעיף 420 לחוק וקבלת דבר במרמה עבירה לפי סעיף 415 לחוק.

20. באישום הרביעי נטען כי בתחילת שנת 2010 כשהנאשם היה שכיר במכון, גמלה בלבו החלטה לקבל במרמה כסף מבית עסק לחלפנות ופריטת שיקים והלוואות בריבית. לצורך כך זייף הנאשם שיק של חברת "קג קריב ניהול פרויקטים ואחזקות בכך שרשם על גבי השיק סך של 18,220 ש"ח והטביע על גבי השיק ובגב השיק חותמת של "אל-יה אורטופדיה" וחתם עליו חתימת הסב. המעשים בוצעו בלא ידיעת בעלי המכון וכן בלא ידיעת חברת קג קריב.

הנאשם מסר את השיק המזויף לחברת החלפת כספים וקיבל את תמורתו.

21. בגין אישום זה מיוחסות לנאשם עבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר-עבירה לפי סעיף 418 לחוק, שימוש במסמך מזויף עבירה לפי סעיף 420 לחוק, וקבלת דבר במרמה עבירה לפי סעיף 415 לחוק.

22. באישום החמישי נטען כי הנאשם קיבל מלקוחות המכון שקים ושינה את סכומי השקים בלי ידיעתם והסכמתם של הלקוחות.

הנאשם קיבל שיק ע"ס 1000 ₪ מגב' חוה דוראבי ושינה את הסכום ל-14,700.

הנאשם קיבל שיק על סך 1300 ₪ ממר יחיא צארום ושינה את הסכום ל-11,300 ₪.

הנאשם קיבל שיק ע"ס 145 ₪ ממר ירמיהו קלטי ושינה את הסכום ל-7145 ₪.

הנאשם קיבל שיק בסך 390 ₪ ממר משה מרקובסקי ושינה את הסכום ל-13900 ₪.

הנאשם מסר את השיקים המזויפים לאדם גרינפלד וקיבל את תמורתם במזומן.

גרינפלד הפקיד את השקים בבנק בסוף שנת 2010 אך הם לא כובדו.

23. בגין אישום זה מיוחסות לנאשם עבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר (4 מקרים) לפי סעיף 418 לחוק, שימוש במסמך מזויף (4 מקרים) עבירה לפי סעיף 420 לחוק וקבלת דבר במרמה (4 מקרים) עבירה לפי סעיף 415 לחוק.

24. הנאשם ביקש לבטל את כתב האישום מטעמי צדק וטען לאכיפה בררנית. דחיתי את הבקשה וקבעתי כי בשלב זה אין מקום לקבל את הבקשה.

25. הנאשם הודה בעבירת הזיוף באישום השני וטען כי מסר את השקים כביטחון. הוא כפר בנסיבות המחמירות בעבירה של קבלת דבר במרמה. באישום השלישי טען הנאשם כי השיק ניתן לו בהסכמה מלאה של הוריו.

באישום החמישי הודה הנאשם בזיוף ובשימוש במסמך מזויף.

26. בתיק זה הוגשו בהסכמה מסמכים רבים והצדדים עשו מאמץ ראוי ליעל את הדיון.

27. על מנת להבין את המחלוקות ולמקד את הנושאים הדורשים הכרעה רצוי להציג תחילה את גרסת הנאשם.

גרסת הנאשם

28. הנאשם נחקר מספר פעמים לאחר מעצרו בימים: 18.1.10, 19.1.10 ו- 20.1.10. בהמשך נחקר הנאשם ב- 28.2.10, 2.3.10, 3.3.10, 7.3.10, 4.11.10 (פעמיים) ו- 14.6.11.

הנאשם השתתף בעימותים עם ירדנה אמנה, צבי ירקוני, חנה אלוש, יוסף ענו ומאיר ובן. לבסוף העיד הנאשם לפני.

29. בהודעתו הראשונה (ת/1) מיום 18.1.10 נחקר הנאשם בחשד למעשי מרמה בהקשר למכירת אביזרים אורטופדים.

לגב' בשיטה הנאשם מסר: "הלקוח היה בא לחנות ומבקש חגורת גב מבלי שבפנייה תהיה ספסיפיקציה לסוג החגורה, הייתי מודד לו מספר חגורות והוא היה בוחר את החגורה המתאימה לו, אני הייתי רושם בחשבונית את החגורה היותר יקרה שקופת החולים מממנת 85% מערכה, ולקוחות גררו אותי שבהפרש שבין החגורה שלקחו בפועל לבין ההחזר שקופת החולים משלמת יקחו בד"כ נעלי ספורט מסוג NB או נעלי מורן או מוצרי ד"ר גב...".

הוא נשאל אם ירדנה אמנה וצביקה ירקוני ידעו על המרמה והשיב "לדעתי, כן" בהמשך מסר באופן החלטי "הם ידעו. הנאשם מסר כי רו"ח שלמה רייטר ושותפו אריק טישלר ידעו אף הם על המרמה.

30. הנאשם מסר כי לא הוא המציא את השיטה, "לדעתי זה מתנהל בעוד הרבה מקומות".

31. הנאשם אישר כי הזיכויים של הלקוחות שאיתם ביצע את השיטה נרשמו בקלסר אדום. הנאשם ציין כי אינו יודע היכן נמצא אותו קלסר.

32. הנאשם אישר כי הם טיפלו בהליך של הגשת תביעות לקופת החולים ולא הלקוחות. "רוב הלקוחות היו קשיי יום, גם לקנות בול לא תמיד היה להם כסף..."
33. הנאשם ציין כי הוא מכיר את דדון מיכאל. מדובר בלקוח שרכש מוצר והחזיר אותו אחרי שהוגשה בקשה להחזר לקופת החולים. אותו דדון ביקש לקבל במקום המוצר שהחזיר נעלים לילדיו. בהמשך הפנה עוד לקוחות עשרה במספר שפעלו באותה שיטה. הנאשם ציין כי דדון קיבל נעליים בתמורה להבאת לקוחות. הנאשם גם אישר כי אדם נוסף איתר עבורו לקוחות.
34. הנאשם אישר כי לא רכש מהיבואנים את מוצרי האורטופדיה המופיעים בחשבוניות ונתן במקומם מוצרים חלופים זולים יותר.
- הנאשם אישר כי לא כל הלקוחות קיבלו מוצרים חלופים אלא רק זיכויים.
35. הנאשם אישר כי סיפק למשפחת בן מוחה נעליים ומגני ברך.
- והגיש לקופת החולים חשבוניות ע"ס 40,650 ₪. הנאשם אישר כי בן מוחה הביא מספר לקוחות נוספים.
36. הנאשם אישר כי יוסף ושושנה בן נעים לא קיבלו את המוצרים המצויינים בחשבוניות שהועברו לקופת החולים.
37. הנאשם אישר כי בשרן יעקב וזהבה לא קיבלו את המוצרים המופיעים בחשבונית שהוצא אלא מוצרים חלופיים
38. בסוף חקירתו הראשונה מסר הנאשם: "אני רוצה לציין שעל פי עצת עורך דיני אני רוצה לספר שירדנה אמנה הביאה קרובי משפחה וחברים שלה לאותם עסקאות של מרשמים שלמעשה קיבלו מוצרים במקום"
39. ביום 19.1.10 (ת/2) נחקר הנאשם פעם נוספת בגין אותן חשדות. הנאשם מסר כי למד את מקצועו טכנאי אורטופד בארה"ב.
- בשובו לארץ פתח חנות בשם אלוש אורטופדיה ברח' סוקולוב 78 בהרצליה. "...עד שנת 2001 הייתי עסק פשוט, קטן ומצליח, אני הייתי הבעלים היחיד עד שנת 2011..".
40. הנאשם ציין כי באותה שנה נכנס עם שותף למיזם בתחום עיסוקו ונטל הלוואה של כ- מיליון דולר

מהבנק בערבות אישית על על 30% מהסכום. המיזם לא הצליח והבנק דרש את ההחזר החוב. הנאשם ציין כי לא עמד בדרישות הבנק ונאלץ לסגור את העסק.

41. בשנת 2004 פתח באותו בניין עסק דומה שנרשם על שם ביתו סיוון "כי אני לא יכולתי להיות בעלים בגלל החובות".

הנאשם מסר כי כעבור שנתיים ביתו החליטה לעזוב את העסק וללכת ללמוד. באותו זמן הייתי בן זוג של ירדנה אמנה, וירדנה למעשה רכשה את העסק מסיוון אלזש והפכה להיות הבעלים של "אליה אורטופדיה".

הנאשם מסר כי בשנת 2007 נפרד מירדנה ואז ביקש מביתו האמצעית יעל לרשום את העסק על שמה.

42. הנאשם אישר כי הוא קיבל החלטות בעסק. "אני ניהלתי את העסק, אמרתי לך את זה כבר 10 פעמים, כמו שאני מנהל אותו כיום בצד המקצועי" הנאשם מסר כי בצד הפיננסי הוא ניהל את העסק בשיתוף עם סיוון, ירדנה או יעל. הוא מסר כי ירדנה עבדה בעסק כפקידה.

43. הנאשם מסר כי ב-2007 או תחילת 2008 חזר להיות עם ירדנה ואז "ירדנה החזירה את העסק לידיה" הנאשם טען כי ירדנה הייתה הרבה יותר פעילה מבנותיו ועסקה גם בצד המקצועי ועבדה מול הלקוחות.

44. הנאשם מסר כי לירדנה לא הייתה אפשרות להגדיל את המסגרת בבנק. הם ניכו שקלים גם בשוק האפור ואז החוב גדל בגלל הריביות.

45. הנאשם ציין כי בשלב זה חיפשו משקיע. ר"ח של החברה שלמה רייטר הציע לקחת חנות של ד"ר גב בביה"ח תל השומר והביא משקיע בשם אריק טישלר. רייטר וטישלר השקיעו 400,000 ₪ וקיבלו 50% מהעסק. הנאשם טען כי רייטר הביא משקיע נוסף אלמוני שהשקיע 250,000 ₪.

46. הנאשם פירט את מערכת היחסים בינו לבין ירדנה והמשקיעים החדשים וציין כי במחצית הראשונה של 2009 יחסים אלה עלו על שרטון. הנאשם הוסיף כי באותה תקופה הוא נפרד מירדנה.

47. הנאשם ציין כי באותה תקופה פנה לשמואל גואטה שבעבר התעניין בעסק, והציע לו להכנס לעסק תמורת קבלת אחריות לחובות שלו לספקים בסכום של 120-130 אלף ₪. לדברי הנאשם גואטה הסכים בלחיצת יד ולהצעה ביוני 2009.

48. לגב' ההמשך מסר הנאשם: "מאז אני מנהל את כל העניינים המקצועיים בעסק, כל הלקוחות, כל הקריאות מבתי חולים, מבתי אבות, וכל נושא הייצור ואני עובד בהרצליה מהבוקר עד 19:00, ירדנה

בערך בחודש יוני 2009 נגמר הסיפור שלה בעסק".

49. הנאשם ציין כי הופסקו מעשי המרמה כלפי קופת החולים במרץ או פברואר 2009 "מאז לא היו עסקאות פקטיביות". אני עוד זוכר ששלמה רייטר הצדיק הביא מרשם בשבילו ובשביל חמתו ובשביל עוד אנשים מקורבים לו והם לקחו בתאום עם ירדנה מוצרים אחרים.
50. הנאשם טען כ הלקוחות גררו אותו לתת אביזרים יותר זולים ולזכות אותם בהפרש. הוא הוסיף כי חשש שילכו למתחרים אם לא יענה לדרישתם.
51. הנאשם מסר כי בתקופה שירדנה נרשמה כבעלת העסק הוא ניהל את חשבון הבנק שלה בבנק לאומי יחד איתה.
- הנאשם אישר כי הפעילות הכספית בחשבון של אמנה ובחשבונות בנותיו שימשו להחזר החובות שלו לשוק האפור.
- הנאשם אישר כי מילא פרטים על שיקים שנחתמו מראש ע"י בתו יעל אלוש. הנאשם אישר כי גם בתו סיון מסרה לו שיקים חתומים מראש והוא מילא אותם לפי הצרכים.
- הנאשם אישר כי הוא הפקיד את השיקים למרות ששם המפקיד צוין סיון.
52. בהודעתו השלישית (ת/3) מיום 20.1.10 מסר הנאשם לגבי חשבוניות שהוצגו לו כי הוא חתם עליהם וכי הלקוחות לא קיבלו את הפריטים המופיעים בחשבונית אלא פריטים אחרים או זיכויים.
- לגבי משפחת פתאל טען הנאשם כי הם רכשו כסא גלגלים יקר שעליו אין החזר מקופת החולים והשתמשו בהסכמתו במספר הפניות למכשירים אורטופדים כדי לכסות את ההוצאה.
- הנאשם מסר כי הסכים לשיטה כדי לא לאבד לקוחות. "זו הייתה טעות לעשות את זה".
53. הנאשם מסר כי רייטר ואמנה ידעו בוודאות על השיטה.
- הוא חזר על כך כי ביצע את המעשים נוכח הלחץ שהלקוחות הפעילו. הנאשם הוסיף כי לא ידע שזה בלתי חוקי להוציא חשבונית על 100% מהסכום ובפועל לגבות 85%. רק לאחר שרו"ח רייטר העיר על כך הדבר נודע לו.
54. הנאשם נחקר בפעם הרביעית ביום 28.2.11 בגין מסירת כ-50 שיקים גנובים ליוסף ענו (ת/4) לאחר שהתייעץ עם עורך דינו, הנאשם חזר והסביר את הרקע להסתבכות הכלכלית וציין "בשנתיים האחרונות אני פורט שיקים אצל יוסף ענו הוא היה לוקח ריבית יחסית נמוכה 3.5-4% לחודש כשבשוק האפור 6-7% לחודש. צקים של החברים היו דחויים 3-4 חודשים ולכן החלפתי אותם בצקים של יוסי

שהם יותר קרובים".

55. הנאשם נשאל אם השיקים היו שיקים גנובים, ולא שיקים של חבריו כפי שטען והשיב: "... לפני כ-4 חודשים לערך, פנה אליי טלפונית בחור שהציג את עצמו כאחד שמלווה בריבית בשם מאיר. הוא אמר ששמע שאני בקשיים. לא שאלתי אותו איך הוא הגיע אליי, אני הייתי בלחץ נוראי איך אני מחזיר לאנשים כסף שלקחתי. בסה"כ הם היו אנשים נורמטיביים. נפגשים עם אותו מאיר ליד תחנת מכבי אש ליד גשר ראשון. הוא הציע לי שיקים דחויים של לקוחות שלו בתמורה לזה שאני אדאג להביא לו כסף לפני מועד הפרעון של השיקים שהוא יוכל להפקיד את הכסף בחשבון ושהשיקים לא יחזרו. אני הסכמתי לעבוד עם המאיר הזה והוא היה לוקח 2% בחודש על כל שיק כזה ואני הלכתי להחליף אותם אצל יוס ענו...".

56. הנאשם טען כי שילם לאותו מאיר כמה אלפי שקלים ריבית. "ברגע שהשיק הראשון חזר אני הבנתי שכל השיקים שלו זה עוקץ אחד גדול וניתקתי איתו מגע". באותה חקירה הנאשם לא ידע למסור פרטים של אותו מאיר שיאפשרו את איתורו.

57. הנאשם הכחיש כי סיפר ליוסי ענב שהוא מבצע פרויקטים גדולים ואישר כי דיבר איתו באופן כללי על עבודתו. הנאשם טען כי ענב ידע שהוא חייב מוגבל מאוגוסט 2009.

הנאשם הכחיש כי מסר לענב שאחד מבעלי השיקים משה פרידמן יושב שבעה על אימו.

58. הנאשם אישר כי מסר לענב שיק של אייל אזולאי שנמסר לוכשיק ביטחון כי "...לפני חודש חודשיים אני נשברתי נפשית ולא יכלתי להתמודד עם המצב הזה".

59. הנאשם נחקר על שיקים של גב' צ'ונה כרמי, הוא אישר כי מילא שלושה שיקים בסכום כולל של 80,000 ₪ ומסר "אני אמרתי לה שאני צריך הלוואה". היא ידעה את מחיר הכרית (2500 ₪ ד.ב.) ולא ידע על הסכומים שאני מילאתי בשלושה שיקים נוספים.

60. הנאשם הודה כי הטביע שמות של חברות לא קיימות על השיקים כגון "אביעד אורטופדיה" "אורטופדיה מכון אבני". "השמדתי את החותמות לפני חודשיים".

61. בהודעתו באזהרה מיום 2/3/10 (ת/5) נשאל הנאשם לגבי מספר הטלפון הנייד של מאיר ולא הצליח למסור אותו.

הנאשם טען כי קיבל 7 שיקים מבעל מינימרקט ספדי אליו הופנה ע"י אחד הלקוחות שלו.

לנאשם הוצגה גרסת ספדי לפיה לא מסר שיקים לנאשם אלא הם נגנבו.

הנאשם טען כי האחים ספדי משקרים. "אותו ספדי שנתן לי את השיקים הוא גם פנה אליי כשקיבל מכתב מעו"ד של יוסי ענב".

62. הנאשם טען כי לפי ההסדר עם מאיר הוא שילם 2% על שיק דחוי לחודש ו12% על שיק דחוי לחצי שנה.

63. הנאשם נחקר גם ביום 3/3/10 (ת/6), הנאשם עיין ברשימת הטלפונים, בפלט השיחות היוצאות של הנייד והצביע על מספר 0576666050 כמספר הנייד של מאיר. הנאשם זיהה בתמונה את אותו מאיר.

64. הנאשם נחקר פעם נוספת ביום 7/3/10 (ת/7) ומסר כי פרט שקים אצל מספר חלפנים, אצל בחורה בשם עירית וכן אצל בחור בשם דוד ועקנין מחדרה.

הנאשם אישר כי יתכן ואמר ליוסי ענב שיקבל בקרוב מהביטוח 300,000 ₪ בהמשך חזר בו מהודאתו. הנאשם נשאל מדוע מחק את מספר הטלפון של מאיר מהנייד שלו והשיב "... כי מאסתי כבר מהדרך הזאת כשהבנתי מיוסי שהשיקים שלו לא בסדר החלטתי לנתק מגע עם השם הזה בכלל. מהמוח שלי ומהחיים שלי. הבנתי שהוא נתן לי שיקים גנובים, לדברי יוסי, רציתי רק להגיע להסדר עם יוסי."

הנאשם סימן את השיקים שלפי זכרונו קיבל מאותו מאיר.

הנאשם זיהה מספר שיקים שכינה "שיקים טובה" וציין כי הם ניתנו לו ע"י לקוחות ומכרים כדי לסייע לו.

65. בהודעתו (ת/8) מיום 4/11/10 אישר הנאשם כי מילא את הסכום בשיק ידע שלא שייך לאדם שמסר לו אותו שיק ע"ש ק.ג קריב ניהול פרויקטים ואחזקה מספר 7245 ע"ס 18,200 ₪.

הנאשם אישר כי חתם חתימת הסב ושם חותמת של אליה אורתופדיה על השיק מבלי שהיה מוסמך לכך.

66. הנאשם מסר הודעה נוספת באותו יום (ת/9). בהודעה זו אישר הנאשם

כי השתמש בשיק של אמה שלו על מנת לקבל הלוואה מאוזן מרדכי תמורת עמלה של 4000 ₪.

הנאשם אישר כי הוא כתב את השיק וחתם עליו. "אמא שלי נתנה לי פנקס שיקים ריק כי אמרתי לה שאני צריך כסף, אבל אמא שלי לא ידעה שהשיקים יגיעו לפרעון, כתבתי שיק שלא באישור שלה וגם חתמתי עליו בשמי"

הנאשם טען כי את השיק של מרים וינשטיין הוא מסר כשיק ביטחון לאוזן.

67. הודעתו האחרונה של הנאשם (ת/9) נמסרה ביום 14/6/11 בהודעה זו הודה הנאשם "אני קיבלתי שיקים מהלקוחות ואכן שיניתי את הסוכמים, או שנתנו לי שיקים פתוחים וכתבתי סכומים שהם לא

קשורים לעסקה עצמה ואת השיקים העברתי לאדם גרינפלד שהוא מלווה כספים בריבית ואמרתי לו שאת השיקים האלה אני רוצה לנכות וביקשתי שלא יפקיד אותם ועד מועד הפרעון אני אחזיר לו את הכסף".

אדם אמר לי שהשיקים מנוחים בכספת והם לא יופקדו.

68. הנאשם אישר כי לא החזיר את הכספים במועד הפרעון ובסופו של דבר אחרי מספר דחיות אדם הפקיד את השיקים בבנק.

הנאשם הודה בזיוף השיקים המפורטים בכתב האישום.

69. הנאשם התעמת עם מספר מעורבים מרכזיים נוכח טענותיו כי הם היו שותפים למרמה. בעימות שנערך עם בת זוגתו לשעבר ירדנה אמנה, טענה ירדנה כי לא ידעה על המרמה בשיתוף עם הלקוחות. הנאשם הגיב לדבריה ואמר "אני דיברתי איתה על חלק מהלקוחות, לא זוכר לקוחות ספיצפים, הייתי אומר לירדנה שללקוח הזה יש זיכוי על איקס כסף ובזיכוי הזה שיקח מה שהוא רוצה"

ירדנה אמנה טענה כי לא ידעה בגין מה הזיכוי.

70. ביום 18.1.9 נערך אימות בין הנאשם לצבי ירקוני. הנאשם אישר כי לא שיתף את ירקוני שעבד אצלו במרמה יחד עם זאת טען שהוא היה אמור להבין כיצד השיטה עובדת.

צבי ירקוני מסר כי לא ידע על השיטה וכי מעולם לא הציע ללקוחות לקבל מוצרים נוספים.

71. בעימות שנערך בין הנאשם לגרושתו הגב' חנה אנגל אישר הנאשם כי לקח שיקים מגרושתו "על מנת שאוכל להשתמש בכסף הזה ולהתגלגל איתו". הנאשם אישר גם כי העביר את השיקים לפורטי שיקים, וכאשר שיקים לא כובדו הוא פנה לעו"ד שיסייע לגרושתו כדי "שהיא תינזק במינימום האפשרי".

72. ביום 7.3.10 נערך עימות בין הנאשם לבין יוסי ענב.

יוסי ענב מסר כי תחילה הנאשם הביא לו שיקים בסכומים קטנים שרובם ככולם כובדו. בהמשך החל מחודש יוני 2009 התחיל להביא שיקים דחויים 4-5 חודשים בסכומים גדולים.

הנאשם טען בפניו כי שקים אלה הם של חולים הנמצאים בבתי אבות והוסיף כי הוא התחיל לעבוד עם רשת בתי אבות.

ענב ציין כי הנאשם ביקש שלא יתקשר לבעלי השיקים "כי הם אנשים חולים ולא מרגישים טוב".

73. יוסי ענב ציין כי כשהתחילו שיקים לחזור הוא נפגש בגלידריה עם הנאשם שמסר לו כי מגיע לו סכום של 300,000 ₪ בגין תאונה. ענב האמין לו והחזיר לו חלק מהשיקים.

הנאשם הכחיש את סיפור הרקע ומסר "...אמרתי לו שיש פער של 300,000 ₪ שאני חייב לו ואני מוכן להגיע איתו להסדר."

ענב טען כי הנאשם הגיב לטענתו ששיק אחד חזר כגנוב, "לא יכול להיות כי זה רשת בתי אבות שמקבלים כסף מביטוח לאומי".

במהלך העימות הוצג בפני הנאשם שיק מיום 7/3/10 של "ח.אלקטרוניקה בע"מ". יוסי ענב טען כי קיבל את השיק הזה מהנאשם ביולי אוגוסט.

הנאשם מסר כי קיבל את השיק ממאיר. כנשאל איך יתכן כי קיבל ממאיר כשטען בחקירתו כי הכיר את מאיר באוקטובר. הנאשם לא הצליח למסור הסבר מתקבל על הדעת.

74. ביום 2/6/2010 נערך עימות בין הנאשם לבין מאיר ובן.

הנאשם טען בעימות כי מאיר ובן נתן לו שיקים.

מאיר הכחיש מכל וכל את הטענה וטען כי סייע לנאשם בכסף מזומן. "אתה עוד ביקשת מאיתנו עזרה עם עו"ד שעקץ אותך".

מאיר מסר כי הכיר את הנאשם באמצעות בעל בית דפוס והוסיף "אתה סיפרת לי סיפורים על תאונה, על הבת שלך, נתת לי פרוספקטים של העסק שלך. כל פעם שנפגשנו הייתי בא עם רכב אחר וכל פעם היית רושם מספר רכב שלי בטלפון, נתתי לך 50,000 ₪ במזומן".

75. בעדותו לפני חזר הנאשם על הרקע להסתבכותו הכלכלית הנאשם טען כי לא הרוויח דבר מהשיטה שהיתה לדבריו ידועה גם לירדנה אמנה. הוא ציין כי קיבל משכורת של 6,500 ₪ והוצאות רכב.

הנאשם טען כי רק 20% מהרישומים בקלסר האדום הם שלו.

76. לעניין האישום השני טען הנאשם כי הכיר את מאיר ובן דרך שאול גאוטה שקנה את אליה אורטופדיה מירדנה ורייטר. הנאשם טען כי שילם ריבית חודשית עבור אותם שיקים דחויים שקיבל ממאיר והעביר אותם ליוסי ענב.

הנאשם הוסיף כי לא ידע שהשיקים שקיבל ממאיר הם גנובים. הנאשם טען כי ענב איים עליו באמצעות בריונים שהצמידו סכין לגרונו.

77. בחקירתו נשאל הנאשם על טענתו כי השיטה מקובלת בענף ועל דבריו כי אצלם השיטה החלה עם

כניסת ירדנה כבעלים לאליה אורטופדיה.

הנאשם טען כי למרות שידע על השיטה הוא עבד ביושר בשנים שקדמו לכניסת ירדנה לעסק.

78. הנאשם טען כי השתמש בשיקים של ירדנה בהסכמתה על מנת לשלם לספקים. הנאשם אישר כי ירדנה נתנה לו את השיקים לפני שרכשה את העסק, כיוון שראתה פוטנציאל להרוויח ממוצר חדש שהוא פתח.

הנאשם גם אישר כי ירדנה עבדה בעסק מ - 11:00 עד 13:00.

79. כשהוצגו לנאשם עסקאות נגועות במרמה שבוצעו לפני כניסת ירדנה לעסק, טען הנאשם כי בפועל היא התחילה להיות פעילה כמה חודשים לפני המועד בו פורמאלית רכשה את העסק. הנאשם טען כי בהודעותיו רצה להגן על ירדנה ולכן לא אמר כי היא יזמה את המרמה.

80. הנאשם לא ידע להסביר מדוע בעימות עם ירקוני טען כי הוא לא מעורב ובעדותו בבית המשפט טען על הכרת השיטה.

ידיעת השיטה על ידי אחרים

81. הנאשם טען לפני כי ירדנה אמנה, צבי ירקוני ושלמה רייטר ידעו על השיטה ואף הוסיף כי ירדנה היא יוזמת השיטה.

82. בטרם אתייחס לטענות הנאשם ברצוני לציין כבר בשלב זה כי הנאשם עשה עליו רושם בלתי אמין. הנאשם לא היסס תקופה ארוכה, כפי שהודה בפה מלא למסור דברים כוזבים למספר אנשים, ביניהם לקוחותיו וקרובים שלו כדי להשיג כספים.

83. הנאשם זייף שיקים, שינה סכומי שיקים ומסר דברים בדויים לשם השגת המטרה.

84. הנאשם מסר בעצמו כי השיטה הפסולה של הוצאת כספים במרמה מקופת חולים, היא שיטה נהוגה בענף ולא טען בשום שלב בחקירתו כי הגב' אמנה היא זו שיזמה את השיטה באליה אורטופדיה.

85. באשר לידיעת השיטה, ירדנה אמנה הודתה בתצהיר עדות ראשית שלה ובתביעה שכנגד שלה בתביעה של שלמה רייטר ואריק טישלר נגדה (ת/61 א') (ת/65 ו - ס - 1).

אני מאמין לירדנה אמנה שנכנסה ללחץ מכמות השיקים שלה שפוזרו על ידי הנאשם לגורמים שונים.

ייתכן והגב' אמנה ידעה על השימוש של הנאשם בשיקים שלה אך סברה כי מדובר בתשלום לספקים ולא לגורמי השוק האפור.

86. עם כניסתה המחודשת לעסק היתה הגב' אמנה מודעת לתרמית כלפי קופת חולים ולא עשתה דבר כדי להסתייג ממנה.

87. באשר לרו"ח רייטר הרכישה שביצע בעצמו והמתוויקת בקלסר האדום מעלה חשד כבד לעניין ידיעתו על קיום השיטה.

מאחר ועד זה לא נחקר באזהרה והחשדות המפורטים לא הוצגו בפני (כגון האפשרות שלו לקבל מידע פנים מקופת חולים) אני קובע כי קיים חשד ממשי לידיעתו לעניין השיטה הפסולה.

צבי ירקוני עשה עליו רושם אמין. הגעתי לידי מסקנה כי כשכיר הוא לא התעניין בדרך ניהול העסק ולא היה חלק מהשיטה.

88. בתיק זה הוגשו ראיות שככל הנראה השיטה הפסולה לא בוצעה רק על ידי אליה אורטופדיה. דברי עדי התביעה וכן מסמך (4/ס) מצביעים על כך שגם מכונים אחרים פעלו בדרך דומה.

89. מהמסמכים שהוגשו לי לעניין היקף ההחזרים השתכנעתי כי חלקו של המכוון בו פעל הנאשם היה מרכזי ומשמעותי במרמה.

בעלות בפועל על המכוון

90. מדברי הנאשם עצמו ומדברי העדים שהעידו בפני עולה בבירור כי הנאשם ניהל בפועל את המכוון ונהג מנהג בעלים הן בתחום המקצועי והן בתחום הפיננסי.

בסוף התקופה הרלוונטית היתה מעורבות קצת יותר משמעותית מצד ירדנה אמנה.

91. הנאשם הוא זה שקבע קביעות מקצועיות. כמעט כל הלקוחות פנו אליו וחיפשו אותו. הנאשם הוא זה שגלגל כספים והשתמש בחשבונות בנותיו והגב' אמנה לצורך כך.

המחלוקת בין הנאשם ליוסף ענו

92. גירסתו של העד יוסף ענו לעניין מערכת הקשרים בינו לבין הנאשם הינה מהימנה עליו.

הנאשם מסר למר ענו פרטים כוזבים על מצב עסקיו, השתמש בשיקים מזויפים כדי לחזק את תחושת האמון/של העד וסיפר לו כי עתיד לקבל 300,000 ₪ בגין תאונה בה נפגע.

93. אני מאמין למר ענו כי הנאשם פנה אליו כדי למנוע ממנו לשוחח עם בעלי השיקים וסיפר לו על בעל שיק אחד שהוא יושב שבעה.

94. גירסת הנאשם לעניין מסירת השיקים כשיקים לביטחון היא שיקרית. הנאשם עצמו מסר כי ביקש לא לנסות לפדות את השיקים לפני מועד הפרעון וזה מה שנעשה ע"י מר ענו.

השיק של אם הנאשם

95. לעניין זה גירסתו של מר מרדכי און הינה אמינה בעיני. אני קובע כי מר און לא קיבל כסף מהנאשם והסכים להחזיר את השיק שלא כובד נוכח דברי הנאשם כי אמו הינה אישה חולה.

96. אני קובע כי הנאשם זייף את השיק של אמו בלי ידיעתה וכתב את סכום השיק בלא ידיעתה.

מי יזם את מעשי המרמה

97. הנאשם טען בחקירתו במשטרה כי הלקוחות הם שיזמו את המרמה כלפי קופת חולים והוא נעתר לפניותיהם כדי לא לאבד לקוחות.

בעדותו בבית המשפט טען כי ירדנה יזמה את המרמה וכי עד בואה פעל "ביושר".

98. שוכנעתי כי ברוב רובם של המקרים הנאשם יזם את המרמה ותוך הבנה ומודעות כי שיטה זו היא רווחית ביותר. התיחסתי לעיל על טענותיו השיקריות לגבי ירדנה אמנה.

99. אני מאמין לירדנה כי הנאשם הסביר לה כשנכנסה בפעם השניה לעסק, כי השיטה דומה לשיטה הנהוגה במשטרה וכי מותר לקנות דברים שונים ממה שהרופאים רשמו בהפניה הרפואית. צוין כי הנאשם השתמש באותה דוגמה כדי להצדיק מוסרית את מעשיו.

100. מעשי המרמה התקיימו הרבה לפני שירדנה רכשה את העסק. ראה לענין זה את ת/23.

החזקת שיקים גנובים

101. מאחר ומאיר וכן שהנאשם טען שממנו קיבל שיקים לא העיד בפניי, אני מקבל את טענת הנאשם כי הוא קיבל את השיקים שבדיעבד התבררו כגנובים מאותו אדם.
102. טענתו של הנאשם הינה כי הוא שילם ריבית של 2% לחודש לאותו מאיר תמורת השיקים שהיו דחויים למספר חודשים, הוא העביר שיקים אלה לענו שפרט אותם תמורת ריבית של 2% לחודש.
103. הנאשם הודה כי קיבל כמות משמעותית של שיקים ממאיר, מילא פרטים וזייף אותם. בחיפוש בביתו נתפסו שיקים שחלקם מולאו וחלקם היו ריקים.
104. קבלת שיקים בתנאים כמפורט לעיל מעלה אצל כל אדם סביר שמקורם אינו כשר.
- הנאשם לא עשה דבר לברר את כשירות השיקים והשתמש בהם כפי שהודה גם בבית המשפט (עמ' 87 - 88 לפרטיכל) לכיסוי חובותיו.
105. הנאשם סיפר למר ענו כי שיקים אלה התקבלו במסגרת עבודתו ורימה אותו לגבי מקורם.
106. נוכח הדברים שצוינו לעיל, אני קובע כי הנאשם עבר את העבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב בהקשר לשיקים הגנובים שהגיעו לרשותו.

ידיעת הלקוחות את המרמה

107. חלק מהלקוחות ידעו על מעשה המרמה בגינו קיבלו מהנאשם זיכויים. אותם לקוחות נהנו מהמרמה ושיתפו פעולה עם הנאשם.

סיכום

108. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות וטענות הצדדים, הגעתי לידי מסקנה כי הוכחו בפניי העובדות הנטענות כנגד הנאשם בכתב האישום למעט עובדה מספר 4 לאישום השני.
109. עדת התביעה הגב' ציונה כרמי הלכה לעולמה בטרם העידה ועל כן מזוכה הנאשם מהדברים המיוחסים לו בעובדה 4 באישום השני.
110. כפי שצינתי לעיל, חלק מהזמן שירדנה אמנה היתה רשומה כבעלים של אליה אורטופדיה, היא ידעה

על המרמה כלפי קופת חולים. קיים חשד ממשי שרו"ח רייטר ידע אף הוא על כך.

111. מכונים נוספים, קרוב לוודאי, ביצעו מעשים פסולים דומים לאלה שבוצעו על ידי הנאשם.

112. חלק מהלקוחות ידעו על המרמה ושיתפו פעולה עם הנאשם.

113. הסניגור סבר כי נוכח האמור לעיל יש מקום לבטל את האישום הראשון כנגד הנאשם.

114. אני לא מקבל את עמדת הסניגור. כפי שצויין בעדויות האמינות של גורמי קופת חולים כללית, הנאשם ביצע מעשי מרמה בהיקפים גבוהים ביותר ובדרך שיטתית. הוא יזם את המעשים, הפעיל סוכנים לאיסוף לקוחות לצרכי מרמה ולא היסס תוך פרק זמן קצר להעביר לקופה דרישות כוזבות חוזרות ונשנות.

115. יש מקום לתת משקל מסוים לכל האמור לעיל, בעת גזירת דינו של הנאשם בגין אישום זה.

116. סוף דבר מורשע הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום בכפוף לאמור בסעיף 107 לעיל.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ו, 24 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים